

РЕШЕНИЕ

№ 2745

гр. София, 04.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 21.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1804** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на М. А. А. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № 3-54-1/21.01.2020г. на кмета на [община] баня. С доводи за незаконосъобразност жалбоподателят моли за отмяната му като твърди, че поставените въпроси не касаят защитена от закона информация – лични данни, търговска или служебна тайна. Решението било и немотивирано в оспорената му част, тъй като задълженият субект не е изложил съображения за отсъствие на надделяващ обществен интерес. Несъответен на фактите по делото бил и изводът на ответника, че следва да състави нарочен документ за целта на заявлението. Претендира направените по производството разnosки. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява. От пълномощника му адв.Д. И. – С. по делото е депозирано писмено становище, в което са развити аргументи за неоснователност на жалбата. Оспореният отказ намира за законосъобразен, подробно мотивиран като в допълнение твърди, че поисканата със заявлението информация представлява данъчна и осигурителна такава, поради което с оглед нормата на чл.4 ЗДОИ този закон в случая е неприложим, а следва да намери приложение специалният ред по чл.74 ДОПК. Моли в случай на уважаване на жалбата разnosките на жалбоподателя да бъдат присъдени в минимален

размер.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, подадена е от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за обжалване с оглед обстоятелството, че оспореното решение е връчено на оспорващия на 22.01.2020г., а жалбата срещу него е заведена в съда на 28.01.2020г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема, че оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган, в изискуемата писмена форма при спазване на задължителните реквизити, отсъствие на съществени процесуални нарушения, но при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му.

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със

закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ.

Задължени субекти според разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, наричани по-нататък "органите", относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация. Съгласно чл.38, ал.1 ЗМСМА орган на изпълнителната власт в общината е кметът, следователно ответникът е задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ и като е постановил обжалвания отказ той е действал в рамките на предоставените му от закона правомощия.

В настоящия случай жалбоподателят е сезирал ответника със заявление, подадено по електронна поща на 11.01.2020г., с което е поискал предоставянето по реда на ЗДОИ на информация относно това: 1. Сключвани ли са договори за абонаментно правно обслужване с адвокати и адвокатски дружества от кмета или общината през периода 2016-2019г.; 2. Каква е била цената на месечния абонамент за посочения период – месец по месец; 3. Осъществено ли е процесуално представителство за периода по граждански и административни дела от адвокати и адвокатски дружества, по които страна е бил кметът или общината и ако да – по кои дела, пред кой съд, с какъв предмет са били делата и евентуално с какъв материален интерес; 4. В какъв размер са били разходите на общината за процесуално представителство за делата по т.3.

Безспорно така търсената информация има характера на обществена такава, от категорията служебна обществена информация по см. на чл.11 ЗДОИ – касае се за информация, създадена и съхранявана във връзка с дейността по упражняване на правомощията на кмета на общината. Налице е и вторият белег, определящ търсената информация като обществена такава – даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължения субект, а именно изпълнение на задълженията по управление на общинската собственост и средствата на общината в интерес на гражданите и обществото.

Законът предвижда, че заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като в този срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение – чл.28 ЗДОИ. В конкретния случай ответникът се е произнесъл в предвидения в законовата разпоредба срок с Решение № 3-54-1/21.01.2020г., с което е уведомил заявителя, че за посочения в заявлението период общината е сключила договори за текущо правно обслужване с двама адвокати /по т.1 от заявлението/ и е отказал предоставяне на достъп до обществена информация по т.2, 3 и 4 от заявлението. Мотивите за това са, че исканата по т.2 информация представлява търговска тайна като се е позовал на разпоредбата на § 1, т.9 ДР ЗЗК, както и че общината не е

съставила справки за вознагражденията по договори за абонаментно правно обслужване и не следва да създава специални такива за изпълнение на задълженията по ЗДОИ; по т.3 отказът е мотивиран с обстоятелството, че задълженият субект не съхранява и не създава исканата информация и не е длъжен да изготви нарочна справка за предоставянето ѝ; по т.4 от заявлението отказът е мотивиран със същите доводи.

Така застъпеното становище относно необходимостта от нарочното съставяне на справки, съдържащи информация по конкретно заявление, е принципно правилно и съответно на съдебната практика по приложението на закона. В случая обаче съставянето на нарочна справка не е било необходимо, отделно от това не може да се възприеме за вярно твърдението, че задълженият субект не създава и не съхранява исканата информация, респ. не знае относно това по какви и колко дела е била страна [община] баня, респ. кмета на общината за периода от 2016г. до 2019г., процесуалното представителство по които е осъществено от адвокат/ти по силата на сключените договори за абонаментно правно обслужване.

Следва изрично да се посочи, че сумите по договорите за абонаментно правно обслужване са платими от бюджета на общината, след като са за осъществяване на правното ѝ обслужване, съответно е налице надделяващ обществен интерес по см. на закона от предоставяне на исканата информация.

Съгласно § 1, т.6 ДР ЗДОИ "Надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, ал.1 относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл.3; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; когато е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл.3 - § 1, т.5, б. "б", „в“, „г“ и „е“ ДР ЗДОИ.

Предвид обстоятелството, че се касае за информация относно суми, заплащани от общинския бюджет, съдът намира, че в случая е налице надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т.5, б. "б", „в“ и „г“ ДР ЗДОИ. В случай, че е счел, че не е налице надделяващ обществен интерес, административният орган е следвало да се аргументира. Доводи в тази насока обаче в оспорения акт не са изложени.

На следващо място, неоснователно намира съдът позоваването на търговска тайна. Нито общината, нито адвокатите са търговци по см. на закона, отделно от това позоваването на ЗЗК е недопустимо, предвид обстоятелството, че приложимият закон съдържа легална дефиниция на понятието за нуждите на предоставянето на достъп до обществена информация - § 1, т.5 ДР ЗДОИ. В случая освен това заявителят не е поискал имената на адвокатите/тите, страни по договора за абонаментно правно обслужване, а само сключени ли са такива договори, колко са изплатените суми по тях, осъществено ли е и в какъв обем процесуално представителство, за което е заплатила общината. Именно предвид това и с оглед разпоредбата на § 1, т.5, б. "б" ДР

ЗДОИ исканата от заявителя информация е следвало да бъде предоставена от ответника.

По изложените съображения съдът в настоящия му състав намери оспорения отказ за незаконосъобразен – постановен при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му и като такъв той следва да бъде отменен, а делото изпратено като преписка на ответника за ново произнасяне по заявлението в частта на постановения отказ в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Основателна при този изход на спора е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски. Такива са доказани в размер на 710 лева за заплатено адвокатско възнаграждение и внесената държавна такса. Заплатеното адвокатско възнаграждение съдът намира за прекомерно с оглед разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. и фактическата и правна сложност на делото, с оглед което същото следва да бъде редуцирано до минималния предвиден в наредбата размер от 500 лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. А. А. отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № 3-54-1/21.01.2020г. на кмета на [община] баня.

ИЗПРАЩА делото като преписка на кмета на [община] баня за ново произнасяне по подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация в частта на постановения отказ по т.2, 3 и 4, в 14-дневен срок от съобщаване на решението, при съобразяване на дадените в мотивите му задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА [община] баня да заплати на М. А. А. сумата в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: